

Tractament del grup -AL- en *albarda*

(ALDC, IV, 933. L'*albarda*)

L'*albarda*, ‘aparell consistent en un coixí guarnit de palla, de borra, etc., que es posa sobre el llom d’una bèstia de càrrega’, és el mot general del domini lingüístic, procedent de l’àr. ALBÁRDA’A, amb les var. *albardra* 6, amb repercussió de la líquida; *asbarda* 147, 174, 178 i *esbarda* 178, amb canvi de prefix; *arbarda* 179, per assimilació a la ròtica següent; der. *albardeta* 181; *aubarda*, per vocalització de la *l* velar; *ubarda*, probablement per fonosyntax (*la aubarda* > *la ubarda*). Tant *albarda* com *aubarda* coneixen els der. *albardó* (var. *albardon* 87, 94, *ambardó* 169 i *asbardó* 145, 146, 147, 148, per canvi de sufix), *aubardó* (var. *bardó* 121, der. de *l’ubardó* interpretat *lu [lo] bardó*). *Aubardà* (var. *albardà* 118) ha sofert un canvi d’accent que ja es troba en àr. dialectal. Cal recordar els freqüents casos de polimorfisme: *albarda/asbarda* 174, *albarda/aubarda/ubarda* 45, *aubarda/ubarda* 23, 30,

52, *albarda/aubarda* 136, *albarda/asbarda/esbarda* 178, *albarda/albardà* 118; i també *aubarda/aubardó* 65, 117, 120, 123, *aubarda/bardó* 121, *albarda/albardon* 87, 94, *albarda/albardó* 95, 161, 165, 171, 172, 175, 180, 181, 184, *asbarda/asbardó* 147, on el segon element pot servir per a muntar; *albardó/aubardó* 124.

Quant a la distribució areal, notem que la forma més etimològica (*albarda*, *albardó*) ocupa àrees marginals de l’àrea peninsular, enfront de la més evolucionada (*aubarda*, *ubarda*, *aubardó*), que s’estén més aviat per la part central; quant al men., notem com *aubarda* (*ubarda*) es distancia de la resta del balear *aubardà*.

Albarda, *albardà* (“especialment ‘albarda llisa'”) i *albardó* (“mena d’albarda petita”) són mots normatius des del *DG₁*, 1932 (*albardà* ‘albarda’, *albardó* ‘albarda petita’, des del *DIEC₂*, 2007).

